

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 23

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Rennesøy

Emne: Børdsrik til hverdags

Bygdelag: Sørhø

Oppskr. av: Haakonhalsa

Gard: Galla

(adresse): Sørhø

G.nr. 3 Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Eigin røynsle

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) :

83 aar gammal - Galla - Haarmann

SVAR

1. Dei satt bordet (slagbord) til alle maalidene
2. Hile huslyden satt med same bord og det er alminnelig den dag i dag.
3. Alle øter med same bord baai husbandsfolk og hinner. Um sommer paa kjøkkenet og um vinter i stova
4. Baai husbandsfolk og hinner eit same mat
5. Har et hus bare stova og kjøkket kan det vere saa forsiktig at det kalt maa dei und i stova
6. Ein der mange framand ein dag, maa hinner gjinne ale paa kjøkket mens husbandsfolket øter i stova saman med dei framande.
7. Dii hadde alle sine faste plasser med bordet husbanden i høgsædet og hustruen ved laengenden og dei andre imillum
8. Det var aldri vore rikt til pjeas at barna maatte staar mid bordet daa dei aat.
9. Husbonden hadde alltid plass i høgsædet og i gamle dagar hadde ei bordet enten f mitt for vinduene eller i den innerste karo i stova og i øvre enden var alltid høgsædet.
10. I ei moderne stova staar alltid bordet mitt paa gulvet og bedre plassen er da i den indre enden

2.

11. Ein har som regel alltid brukt aa vaska hundene før dei gikk til bords iser vis dei hadde noko noko arbeid for seg. Det var van dag dei i gamle dagar som ikkje vaska seg hver ikkje dei end var.

Det har alle dagar vore regel at manfolka sad han-hoda daa dei sad med bordet

12.

Dei aad av same fass da de var graut og fleire slags supa. Dette vart slutt ved aar 1900 - 1910. Dei hadde dog kvar sin mjølkekopp; men har ikkje høyst noko nann hað den. Det var ofta noar grauten var varm at dei lag skia med graut og druppel den i mjølkekoppen. Daar dei byrja mede grautekallarkunen med ein par kvar manns hadel dei ein kopp med mjølk saman før. Drøkkekoppen han dei alltid hava so langt tilbake som saga goar. Naar Haffidrik King byrja er her ingjin som veit.

13.

Det har aldri vært brukt aa setta gryta paa bordet. Bei urverke varme rukker paa fader eller salarkunen. Det var ikkje skilnad unten den var tilfeldige frammede eller ikkje.

14.

Fisk sild og kjøt lagde dei alltid i fass etter salarkunen og ikkje millum flatbrødsstykkene. Kvar mann laga "bete" til seg sjølv. Han la noko kjøt, sild eller fisk ettersom maten var den dag paa et stykke flatbrød lik poteter og så og var det fisk og så litt smør og so et nytt stykke flatbrød paa alt dette og so var blant beken "ferdig".

15.

Bei brukka ikkje aa ha ein sikkertiditt til kvardags um dei drakk Røffe.

16. Bei drakk alltid Røffe av Røpp og aldri av skål.

2.

17 Gaffelen har vort i bruk sa lenge som noko kan minnast. Her var deg før enkelte gamle som ikkje var sa begjæra for gaffelen og aad uten den.

18 Mennene har aldaig brukt tollkniven med bordet. Det var bordkniver baue til kvinne og mann.

19 Alle med bordet hadde kvar sin skje. Ved aldaig av at den var merket med navn. Dei blei ofte oppbevart i en skjeibox eller i bordskuffen. Skjeiene var helst av kre eller horn, men kom her kinskjieer som blei mygt brukt. Skjeiene har altid blitt vasket etter bruk.

20

Kintsalatarkiner har vore brukt i nær sagt 200 aar. Før hadde dei baade kintsalath og trebalak. Dei hadde nest lengje haft salatarkiner daa dei gikk over fråa å brukta fellesfatt til graut og suppa.

21

Dei brukte ikkje bordduk til kvodags i gamle dagar. No er den paa kvarmanns bord. Det byrja med hundreårslikke. Borddeugen liggjer paa bordet heile dagjen.

22 Dei brukkar alle voksdukk.

23

Einkvar kunne farsyne seg skjølo av maten når de sat med bordet og aad. Husemora delte den aldaig ut. Dei kalla det så aa "ella".

24

Den blei ikkje delt ut mellom slags mad av husmoren.

25 Det var noth solis i gamle dagar daa dei var myt redda for maten at kvinner og yngre skulle ha mindre men er det far lengre siden slut med. Kvar faar det han vil ha.

- 26 Barna maa vera 5-6 aar gamle fyr dei kan hjelpe seg til bordet med bordet. Dei som hjelper er helst man men er der mange smaa maa og far og eldre syskland hjelpa til.
- 27 Ja det var nok saa at dei bygde maten til sine barna i gamle dagar.
- 28 Dei leir baer fyr og etter maten. Det er helst barna som leir og er den flire i den alder som kan leie gaar det etter tur ein fyr og innan ein etter maten. En det berre vakkne med bordet les du stille hoar med seg. Det er ikkje slutt paa skikken den heller ned i ner segt hoar heim. Dei syng ikkje til kvardags; men i selskap syng dei alltid eit vers fyr og eit etter maten.
- 29 Det har alltid vort kyllat aa snakke mens de aad, og er det enno. Ein kvar kunde føra ordet og er det enno.
- 30 Det har alltid vort unntak at ho me bordet. Kjennur ikkje noko munnhell um dette.
- 31 Det var ei skam aa syngja med bordet. Et munnhell segjer: "Mannen vist ikkje at kona var gatt, fyr ho syng me bordet."
- 32 Dei gikk ikkje frå bordet fyr alle var ferdige og der vart lese takkibón av borane etter stille bón av levne vakkne.
- 33 Ein sa: ikkje takk fyr maten til kvardags.
- 34 Kam ei fremant mens dei aab sa han "Signe maken" etter sa han "Nelbekome spiren".
- 35 Det var alminnelig at kom ein fremant mens dei aab, so maatte også han fåe mat.
- 36 Det er ein gamal skikk at kom ein fremant til gards millun maatidane skal han alltid ha mat.
- 37 Ein tilfeldig gjest faar alltid noko ekstra brakkerement.
- 38 Ein hadde ikkje alltid ein kopp Raffi til den som kom indom. Kjelen var ikkje paa hile dagen. So er det no, og har alltid vore.

Ein lar sjidan ein frunmad gjest ake paa Rjøtten-
nets saman med familien. Han blir plassert
i stova, og husbanden holder lag med han. Er
det ei ~~Kvinne~~ kvinne er det husmaren som holder
lag.

40 Det er endr enna den stikk at dei vil náre
gjestene til at forsyne seg av det slags som
er paa bardet.

41 Om ein lar gjesten ake aaleina i stova, er den
altsid ein av husstanden paa plass i stova
og underholder gjesten, slik at han ikke
deltar i madkillet. Han setjer seg tilretta
eit idykje ifraa; men aldri halvveis med
med ryggen til